

HOMENAJE MASONICO AL BEATO CLARET

Una revista masonico-protestante que se publica en el Oriente de Cuba, campo inmenso del apostolado del santo arzobispo de Santiago, Beato Padre Claret, fiel a la antigua consigna de calumniar y atacar al gran apóstol cubano, aun después de haber sido declarada la heroicidad de sus altísimas virtudes, tiene el mal gusto de referirse a la falta de don profético del Beato por haber ordenado de sacerdote a Tristán Medina, que se hizo protestante, después de haber sido profesor del Seminario de San Basilio Magno de Santiago de Cuba.

En efecto, Tristán Medina (que viajó mucho en sus primeros años y estudió en Habana, Philadelphia, en los Escolapios de Madrid, y Alemania, y se casó con una sobrina del conde de Mirasol, de la cual vivió al año siguiente) fué ordenado de sacerdote por el Beato Claret.

Debido a su carácter, no permaneció mucho tiempo en el Seminario, y en 1863 se trasladó a Madrid, en donde se hizo notar por sus condiciones oratorias y en donde trabó amistad con los hombres de mas destacado radicalismo, hasta que en 1868 se hizo protestante metodista, marchando a Alemania, de donde volvió a Madrid. Sus últimos años fueron una serie interminable de dolores y abandonos por unos y otros, y allí muchos, con más grajeo que caridad, le llamaban Don Trastán.

¿Qué tiene que ver la apostasía de Tristán Medina con la proclamada por la Iglesia, santidad del Beato? El arzobispo que lo ordenó era un prelado de absoluta santidad, aunque no tuviera en este caso particular el don de profecía, y el ordenado ya se ve lo que fué. Sin embargo, no parece haber sido siempre sospechosa o mala la conducta de Tristán de Medina; pues, según un documento que existe en el archivo del Colegio de Belén, de La Habana, de fecha 14 de junio de 1857, se sabe que solicitó ser admitido en la Compañía de Jesús, y que aún permaneció algunos meses en él como prueba; pero abandonó o le hicieron abandonar sus propósitos por falta de las condiciones requeridas para ingresar en la Compañía de Jesús, y en enero de 1858 salió del Colegio y se estableció en la ciudad de La Habana.

Los ataques que la revista masonico-protestante dirige al Beato Claret, por no haber previsto la caída y escándalo de Tristán Medina, son de lo más estúpidamente masonico que puede concebirse y de la más baja insidia protestante que puede inventarse.

¿No existió la rebelión angelical? ¿No abandonó Judas al Maestro? Tan imputable le es al Beato Claret la ordenación de Tristán Medina, como lo es la ordenación del ex deán granadino López Doriga al venerable arzobispo que tanto le amó y protegió. El secreto de los tiempos futuros pertenece a Dios y no forma parte de la santidad de sus bienaventurados, si Dios no se lo revela.

Pero, en oposición a las bajísimas palabras de la revista cubana, que por medio de sofismas intenta atacar las virtudes del Beato Padre Claret, copiaremos otras palabras que acerca del calumniado arzobispo y confesor de Isabel II pronunció el Gran Maestro de la Masonería Española al leer su Memoria en la Asamblea del Supremo Oriente Español, de 1915, y son las siguientes: "...el Padre Claret, ignorante hasta lo increíble, pero no solapado, a quien nuestros sucesores adorarán en los altares" (página 206).

Dejando a un lado lo de la inventada ignorancia del Beato Claret puesto que a los altares se asciende por la santidad y no por la ciencia, y la negativa alabanza de que no era solapado, queremos hacer notar la absoluta creencia que el jefe de la Masonería Española tenía en la virtud del Beato, pues ante la Asamblea proclama que sus sucesores lo adorarán en los altares. Y esta afirmación no deja duda alguna en cuanto a su sentido absoluto, pues Miguel Morayta no aclara ni comenta sus palabras, sino que las deja firmemente incrustadas en su Memoria. Acaso, sin querer, la Masonería proclamó su santidad.

Hay muchas afirmaciones en ella que son calumniosas y otras que no son ciertas y otras que son el eco de rumores esparcidos por los mismos logios sin base alguna críticamente verdadera, por medio de las cuales quiere explicar hechos políticos y manchar nombres venerandos, y con respecto a la ignorancia del Beato Claret citaremos lo que publica en uno de sus últimos números "La Voz Eucarística", de los Padres Sacramentinos, de Tolosa (España):

"Escribió 144 volúmenes bajo 120 títulos de obras diferentes con un total de 21.000 páginas. Es una de las bibliotecas más grandes del mundo que un solo autor ha podido formar con la colección de sus obras completas. Ha tratado con pasmosa claridad y competencia Teología, Moral, Ascética, Derecho, Apologética, Pedagogía, Historia, Sociología, Medicina, Música y Agricultura. Varios de sus libros se han editado hasta 160 veces, y la suma total de ejemplares hasta 1901 (este número críticamente comprobado) es de seis millones de volúmenes con mil quinientos millones de páginas."

Ahora que nos diga Morayta, el jefe de la Masonería Española, qué es lo que él ha escrito. Hay que agradecerle, sin embargo, la profecía sobre la elevación a los altares del Beato Claret, una de las víctimas de la Masonería.

MARCIAL ROSSELL

Els cursets d'istiu de Paedagogium

La visita als museus de Montserrat

Tant el curs ordinari de S. Escripura com el cursat d'estiu han tingut un acabament magnífic l'últim diumenge, amb el viatge a Montserrat.

S'hi varen inscriure un atretant de nens. Els professors

con començament de jornada, i que acredita el personal d'un Institut d'Estudis Religiosos!

I a tres quarts de sis de la matinalada en un espaiós autobús, bo i encomanant-nos a l'angel de guarda emprenem joicsament l'itinerari cap al meravellós palau de la dolça patrona de la nostra Patria. Una matinalada fresca i serena d'aquest temps de l'any i corrent amb auto, és la millor ocasió per a copsar la esplèndida bellesa del camp de Tarragona. Bo i estant-ne amarats de temps ha encara ens hi extasiàvem de bell nou.

Passat solemnement l'Arc de Barà, perdem de vista la mar i ens endinzem ca pal Penadés exuberant de paisatge tan tranquil espatllat, però, per l'aspecte renerciós de molts homes que se'ls veu tarats pel corc rabassaire.

I revent, amunt, amunt, ens anem enfilant fins dalt al coll de Capellades que ens apareix al foncal tota brillant, amb un aire atractiu i d'aspecte senyorivol passem però de llarg i amunt, amunt ja tothom es daleix per arribar com més aviat millor a Montserrat.

Quan comencem a pujar les primeres escales d'aquells "turons que els angelets serraren" amb una emoció difícilment continguda cantem la Salve Regina i seguidament el Virelai. I a cada retonb de la muntanya una nova meravella de paisatge i un nou delit una nova joia!

I quan arribem a aquella llar paternal del nostre esperit, les campanes del monestir com si ens esperessin, es posen a tocar Missa Major.

Entusiasmats com s'hi arriba, costa una mica d'avenir-se a la manca d'espectacularitat i a la senzillesa d'una conventual benedictina; tota persona, però, qui tingui la percepció una mica afinada que da ben aviat conquistada per aquell bon gust del cant la perfecció exquisida de les cerimònies i s'adona, llavors, de que aquella dolça simplicitat enclou un difícil i gran refinament.

A l'ofertori Escolania hi cantà un motet d'una gran complexitat polifònica que deixa embadalida la gran gentada que omplia la basilica.

I després de l'ofici tenim la sort de poder assistir a una exposició del Santíssim que es termina, amb una devotíssima processó eucarística.

I arriba l'hora de la visita als Museus.

El Rvdm. Pare Abad s'ha dignat tenir amb el "Paedagogium" moltes atencions extraordinàries per les quals li reitarem el nostre més coral agraïment. I la principal de totes ha estat el fer-nos donar la llicé-visita pel P. Jordi Riera, jove notabilíssim escriptorista, col·laborador de la Biblia monumental de Montserrat i un dels millors deixebles i auxiliars del cèlebre P. Ubach, actualment a Palestina, continuant els seus formosos treballs.

Amb tan bon professor, doncs comença la interessantíssima llicé-visita, que es impossible resseguir detalladament.

Comencem pel museu Egiptològic i entre tantes importantíssimes coses, la major part relacionades amb la S. Escripura, tothom es pasma davant el sarcòfag de dos mil cinc-cents anys abans de Jesucrist, i les mòries de perones, de gats de falcons, etc. El Mannà del Sinai i les grànques de l'erbre en què es produeix, terracutes, vasos, ídols, papirus, geroglífics, etc., etc.

Conservatori de Música de Tarragona

AVUI, a les 10 de la nit, al TEATRE METROPOL

Concert de fi de Curs

- PROGRAMA
- I.—Trio Català.
J. Puig, violi; mestre J. Català, viola; J. Puig, viloncel.
- II.—"Cascada", Bernhard Wolff.
Piano, Anita Monravà.
- III.—"Chant du soir", Lagye.
Violí, Maria Lluisa Bonet.
- IV.—"Minuet de la Sonata 20" Beethoven.
Piano, Carme Bové.
- V.—"La campana que camina". Schuman.
"Vor de donzella", Chopin.
"Amor de Patria", F. Tapiés.
"Confusió", Apelles Mestres.
Cançons per un grup de senyorettes de la classe de solfeig.
- VI.—Trio, Herm-Berens.
Allegro.
Andant e sostenuto.
Allegro con brio.
Pilar Sellés, violí; Guadalupe Sellés, violoncel; Maria Dolors Chacón, piano.
- VII.—"Serenade spagnole", Glouzenow-Kraiser.
Violí, M. Padril.
- VIII.—"Scherzo", Moussorgsky.
Piano, Pilar Sánchez.
- IX.—"Intermezzo" "Goyescas". Granados.
Guadalupe Sellés, violoncel; piano, mestre Xavier Gols.
- X.—"Polonesa en si major", Paderewsky.
Piano, Maria Baixeras.
- XI.—"Romance op. 26". S. Svendsen.
Violí, Pilar Sellés; piano, mestre Lluís Roig.
- XII.—"Fantasia - Impromptu". Chopin.
Piano, Consol Pou.
- XIII.—"Minuet dels Camps Elisis", Gluck.
"Sardana", Català.
Orquestra

I anem cap al museu bíblic més estrictament. Davant del mapa, en relleu, i de les reproduccions del temple de Jerusalem, del Sant Sepulcre, etc., el Pare Riera ens dona una llicé plena de ciencia, adquirida personalment en els seus viatges i recerques per aquells països. I resseguiu una llarguíssima teoria de sales i vitrines amb objectes autènticíssims d'extraordinària importància i exemplars raríssims i no pocs, únics en tot el món. Per exemple, una sèrie de tauletes cuneiformes que daten d'uns dos mil tres-cents anys abans de Jesucrist. Hi veiem betum i sals de la mor morta; sal de les muntanyes de Sodom. Abundantíssima col·lecció de la fauna i flora palestinenca. Objectes d'art, de litúrgia, d'ús domèstic, el P. Riera fa notar a les senyores el "stibium" amb que les dones d'aquella remotíssima antiguitat es pintaven ja els ulls i els llavis. Veiem una curiosa col·lecció d'instruments musicals.

I passem després al museu arqueològic amb ses diverses seccions i especialment la d'icnografia montserratina, i no acabarem mai de fer la ressenya de tantes coses i de la amabilitat i simplicitat tota benedictina del P. Riera, i era ja la una de la tarda quan deixàrem amb recança aquells museus i les savies llicions del P. Riera.

(Acabarà)

¡Católicos, que queréis el triunfo de vuestras ideas, no cerréis vuestros ojos a la favorabilidad de vuestros periódicos; es la obra más grande que podéis hacer!

L'actuació de l'ex-Comissari Sr. Pere Cavallé

Ahir es donà la nova de que el Sr. Pere Cavallé havia cessat en el seu càrrec de comissari de la Generalitat.

Malgrat les diferències que en l'ordre ideològic ens puguin separar del senyor Cavallé, ens complavem en regoneixer en el polític esquerrà, unes dots molt apreciables de governant, que ens fan planyer que la situació política actual hagi motivat aquesta sensible baixa d'un dels governants de l'esquerra més positivament honorables.

En tota l'actuació del Sr. Cavallé hem pogut apreciar que sabia distingir fins a quin punt es devia al seu partit i fins on havia de rendir culte a la justícia donant a cadascú el seu. Hem vist en tota l'actuació de l'ex-comissari un pregon respecte a tots els ciutadans, a tots els seus subordinats, que han estat tractats tots amb aquell afecte que no pot sentir aquell que no tingui ben arrelats el sentiment d'amor a la pàtria i un culte a la justícia.

Per aquesta obra seriosa, per aquest pregon sentiment catalanista de solidaritat nacional, per l'esperit de justícia que ha informat els seus actes, pel seu tractat cavalierivol, per la seva serenitat i elegància espiritual, serà recordat amb enyorança el pas del senyor Cavallé per la Comissaria, i esperem que el temps, que diu sempre la veritat, procurarà a l'ex-comissari, apart la satisfacció del deure complert, el reconeixement de les seves dots de governant.

NOTICIARIO BREVE

- En Cuba s'establece la pena de muerte para los atentados terroristas.
- En Lituania se prohíbe a los militares que pertenezcan a las logias masonicas.
- Mussolini devolverá la visita a Hitler.
- Se teme otra persecución religiosa en Méjico.
- Tratado comercial anglo-francés.
- Diez mil personas están sin albergue en Centro América.
- Las tropas paraguayas han roto el frente boliviano de Cañada del Carmen.
- Los católicos ingleses celebran plegarias para implorar la lluvia ante la inaudita sequía que padece Inglaterra.
- Los disidentes del lerrouxismo celebran un mitin y Martínez Barrio pronunció un discurso de tónos adulares para las izquierdas.
- La huelga de campesinos da los últimos coletazos.
- Los obreros metalúrgicos acuerdan reintegrarse al trabajo.
- En el curso de verano de Santander se darán 1.027 clases, habiéndose recibido 500 solicitudes de alumnos.
- Lerroux ha dicho "mi apoyo a mis votos para que se dé el Poder a quienes acatan la legalidad, sean nuevos o viejos". "Haré cuanto sea posible porque no vuelvan a gobernar los del bienio". "La autonomía se ha puesto en las manos menos aptas".
- Con extraordinaria brillantez se ha clausurado en Tortosa la Semana de A. C. "Pro Ecclesia et Patria".
- Han sido movilizadas la mayor parte de las fuerzas destacadas en África para recorrer casi toda la zona española.
- En la puerta del Congreso hizo explosión un artefacto. Fueron detenidos dos sospechosos.

Fracaso rotundo del laicismo

Tan pronto como el gobierno provisional de la República nombró las Comisiones gestoras, éstas empezaron a sustituir las Hermanas de la Caridad por maestras laicas y enfermeras sin Dios. Los gestores señores nombrados graciasamente, por el ministro de la Gobernación creían que echando a las monjas de los asilos y hospitales se ponían a tono con los países más civilizados. Pues ha habido y hay señores y señoras de alguna cultura que han llegado a creerse que es cierto eso de que echando a los frailes, los curas y las monjas, se progresa automáticamente.

Más de tres años llevan ya las Diputaciones regidas por caballeros entusiastas del sufragio universal, respetan la soberanía popular como algo sagrado, de vez en cuando hacen cantos al pueblo soberano, pero llevan más de tres años usurpando unos cargos que no les corresponde.

Sin embargo celebramos mucho, que las Diputaciones provinciales, continuen dirigidas por la casi totalidad de los miembros que fueron nombrados el año 1931.

No hay día que no publiquen los periódicos la noticia de que alguna Diputación ha acordado sustituir las enfermeras o las maestras laicas por las Hermanas de la Caridad echadas allá en los años en que el ministerio de la Gobernación estaba regentado por el católico Miguel Maura o el ateo Casares Quiroga.

Si se hubieran celebrado elecciones, como ha debido hacerse hace mucho tiempo de diputados provinciales, lo lógico sería que hoy las Diputaciones estarían constitu-

das por elementos de derechas. Si en estas circunstancias se reemplazaran las maestras y enfermeras laicas, se atribuiría a la significación de los diputados provinciales por esto nos alegramos que sean los izquierdistas los que vayan dándose cuenta del rotundo fracaso del laicismo.

No hace muchos días que el gestor socialista, en Madrid, Sr. Ovejero, proclamó que en el Hospicio era necesario volver a llevar las Hermanas de la Caridad. Esto lo dijo en plena sesión y no hubo quien le replicara. No es solo en el Hospicio sólo donde es urgente reemplazar al personal laico también es preciso hacerlo en el hospital provincial y en los demás centros de beneficencia.

Ahora ha sido en Zaragoza donde la Comisión gestora ha acordado sustituir los maestros educadores del hospicio por Hermanas de la Caridad. Un día en una provincia otro en otra, así van corriendo su obra los que alegremente creyeron que el prescindir de las monjas, haría labor progresiva y civilizadora.

En España ha fracasado la política laicista, no son las derechas las que lo proclaman en sus campañas, son las izquierdas las que rectifican todo lo que en los primeros días creyeron que eran aciertos y medidas saludables.

Vayan dándose cuenta los papalistas, los que ante un discurso lleno de mofa e infamias para la región, aplaudían como desesperados suponiéndose sin duda, que aplicando las medidas anti-religiosas se resolverían todos los problemas.

EMIGDIO MOLINA

Un nou llibre de Mossèn Melendres

Tenim notícies confidencials que el nostre exquisit col·laborador, mossèn Miquel Melendres té enllestit ja definitivament el seu segon llibre, que serà un "Dietari de Partícules" (366, una per a cada dia de l'any), editades a dues tintes, amb el mateix format que "La Muntanya de Mirra", ja esgotada, i de la qual un editor n'hi vol fer, aquest estiu, la versió en castellà. Les tals Partícules, bellament prologades pel P. Miquel d'Esplugues, porten dotze il·lustracions a la ploma, originals d'un xicot jove nissim de la Secció d'Arquitectura de la Generalitat, que fan molt bonic.

Les Partícules seran posades a la venda, a Tarragona, probablement el dia de Sant Joan. A Barcelona no arribaran fins a primers de juliol.

Ens plau vivissimament d'anticipiar als nostres lectors la nova de

tan esperada producció, després d'haver-se assaborit les primícies en aquestes mateixes columnes. (De "El Matí").

AVUI: S'inaugura al

Cafè Metropol

la moderna MAQUINA FRIGORIFICA instal·lada per l'elaboració de tota mena de Gelats i Granisats

ESPECIALITAT EN

Legítima Orxata de Xufa

Esmerat servei
Preus econòmics

Es serveixen tota mena de GELATS en CAPSES ESPECIALS amb les quals es garanteix llur conservació DURANT 4 HORES i en geladores - thermos apropiades per transportar els gelats a tota mena d'excursions i festes.

Per encàrrecs de maneig el telèfon 164

Proveu el deliciós CORNET D'AMOR, 0'25

RADIOGRAMAS

TODOS A UNA

En la fecha en que trazamos estas lineas faltan sólo dos semanas para el "Día de la Prensa Católica".

Dos semanas de las cuales la primera ha de ser de gran actividad interna en los Centros organizadores, general, diocesanos y locales. La segunda será ya de irradiación, de expansión, de propaganda oral y escrita, preparatoria del "Día".

"Infunde ut effundas".

El problema concreto y actual de la Prensa católica de España—que aún no corresponde a la intensidad de la vida católica española—no se resolverá de un modo prodigioso ni instantáneo.

Dios hace los milagros cuando place a su Divina Voluntad.

Y tiene dispuesto que el hombre con su trabajo, con su esfuerzo, coopere a la acción de su Gracia. "El que te creó sin tí no te salvará sin tí".

"Aide toi et Dieu t'aidera".

O como decimos en España: A Dios rogando y con el mazo dando. Ora et labora.

Resolverá, pues, este problema, con la bendición de Dios, un trabajo constante, moderno y colectivo; porque la Prensa es obra de cada día, constantemente renovada, obra eminentemente moderna y obra de cooperación, que indispensablemente requiere apoyarse en grandes masas.

Por tanto, todos a una.

El sacerdote y el seglar; el padre de familia y la mujer católica; los jóvenes, especialmente los estudiantes, de uno u otro sexo; escritores, oradores, organizadores...

Todos a esta obra urgente que no es una de tantas, sino el instrumento de todas ellas. ¡A preparar un gran "Día de la Prensa" el próximo 29 de junio! ¡Todos a una!

ILDEFONSO MONTERO.
Director de "Ora et Labora".
Toledo, 15-VI-934.

Radio Tarragona

E.A.J. 33

20 DE JUNY DE 1934

Emissió de sobretaula

A les 1'30: Obertura de l'Estació.

A les 1'35: "La sardana del Follet".

A les 1'40: "¿Qué pasa en Cádiz?" (fragments).

A les 2'00: Retransmissió des de Barcelona del Noticiari Philips, amb noves de darrera hora d'arreu del món i la Volta Ciclista de Catalunya.

A les 2'20: Música avariada.

A les 2'30: Tancament de l'Estació.

Emissió nocturna

A les 8'30: Obertura de l'Estació.

A les 8'35: "Cant a la vida" (sardana).

A les 8'40: Notes meteorològiques, Borsa, Marítimes i de Turisme.

A les 8'50: "Criqueilla", "Princesita", "Duerme" i "Canción triste", cançons pel tenor Hipòlit Lázaro.

A les 9'10: "El señor Joaquín" (alborada), per la tiplé Flora Pereira.

A les 9'15: "La Canción del Ovidio" (fragment), per la mateixa tiplé.

A les 9'20: Notes de Premsa.

A les 9'40: Dos fragments de "La moza vieja".

A les 9'50: Dos fragments del film "Boliche".

A les 10'00: Dos fragments del film "Aves sin rumbo".

A les 10'10: Ballables.

A les 10'30: Tancament de l'Estació.

Deportivas

Tennis

PARTIDES D'AHIR DEL CONCURS "COPA PRIMAVERA"

Segueixen les partides de tennis (oresponents al Concurs "Copa Primavera").

Foren ahir celebrades les següents:

Sra. Josepa de Boxó guanya a la senyora Maruchy de Sastre per 4-6, 6-3, 6-3, i Malé guanya a Peña, per 6-2, 6-3.

Queda finalista a primera categoria, després del seu triomf d'ahir el tennista Malé.

També es comença el matx Romeu-Sastre, de segona categoria, qual no finalitzà per manca de llum, mentre cada jugador s'havia ja apuntat un "set".

SAL
VICHY-ETAT
para hacer el agua digestiva

RESTAURANT BUENSUCESO

CALLE BUENSUCESO, NUMS. 6 y 8, al lado de la Rambla de Canaletas y muy cerca de la Plaza de Cataluña. Se sirve a la carta a todas horas.
BARCELONA

TALLER
d'ENCUADERNACIONES

Libres ratllats
Mostruaris - Relleus
Treballs de luxe

Marcel·lí Ollé Carreras
Comte de Riús, 3
TARRAGONA

A LA RIERA

Solemnement fou inaugurat
el Grup "Florida"

L'entusiasme creixent entre la joventut de la Riera, que s'anava fent palès així com s'apropava la ciada, feia preveure que les festes de la benedició de la senyera i l'inauguració oficial del Grup "Florida" havia de constituir un nou èxit, a afegir als molts obtinguts per la F. J. C. a aquella població.

FESTES RELIGIOSES

Començaren els actes amb una missa de comunió general, que digué Mn. Aleix Miquel, rector de La Riera i consiliari del Grup.

Foren prop de quatre centes les persones que s'atacaren a la Sagrada Taula per rebre el Pa Diví.

A les deu del matí es celebrà l'ofici solemne. Fou celebrant el reverend Antoni Perera, consiliari del Grup "Audax", assistit pels reverends Francesc i Aleix Miquel.

Pel poble fou cantada la missa "Fons Bonitatís", dirigida pel jove fejojista Betriu Tapies.

Acabat l'ofici, el Rnd. Antoni Perera, en representació del consiliari diocesà Dr. Nolla, beneí la formosa senyera del Grup 187 "Florida".

L'apadrinaron la simpàtica i gentil senyoreta Na Josepa Mestre Balcells i el distingit jove En Lluís Sedó i Coma.

Ocuparen lloc prop dels padrins, les senyorettes Teresina Mestre, Josefina Llauredó, Mercè Cabayol, Te resina Plana i Agna Martí, i els oves: Cabayol, president del Grup de La Riera; Sr. Casanovas, del C. D., i els membres del Grup "Florida" Srs. Plana i Homs.

Acabat l'ofici es cantà l'himne de la F. J. C.

Per la tarda, a les quatre, a l'església parroquial tingué lloc la conclusió d'un triduu en honor al Sagrat Cor de Jesús. Féu un eloqüent sermó el Rnd. P. Pijoan. El temple estava ple de gom a gom. Acabà l'acte amb una processó per dintre l'església, que es vegé concorregudíssima.

VIBRANT ACTE DE PROPAGANDA FEJOCISTA

Seguidament, en un espaiós local de la villa, propietat del senyor Joan Bertran, atapeit de públic, entre el que es destacava l'element jove, tingué lloc l'acte d'afirmació fejojista.

Presideixen: Joaquim Cabayol, president del Grup; Josep Casanovas, del Consell Diocesà; els reverends Mn. Aleix Miquel i Mn. Antoni Perera, consiliaris del grup "Florida" i "Audax", respectiva-

ment; els padrins de la bandera i els oradors Srs. Casasses i Blanch Boés.

Parlà primerament la senyoreta Mestre Balcells, padrina de la senyera, que començà dient que feien ofrena al Grup d'aquesta senyera, per l'amor especial que hi senten. Descrigué els símbols de la novella bandera i demanà a tots els fejojistes la sapiuessin defensar amb braó i amb energia, mantenint-la ben alta i ben digna, tal com correspon als altíssims ideals de la F. J. C.

El jove Sedó Coma, padri de la bandera, digué que calia defensar-la, doncs és un símbol sagrat. Demanà als joves que no defallissin que la portessin arreu, doncs ella els guiarà en els viaranyos dificultosos de la terra per aconseguir tots el Suprem Ideal.

El president del Grup, Sr. Cabayol, remercià la ofrena i afegeix que ells no s'en consideren els propietaris sinó que la tenen únicament en custòdia i la consideren per complert al servei d'aquesta Obra que s'anomena Federació de Joves Cristians de Catalunya.

En Josep Casanovas i Carré

A continuació parlà En Josep Casanovas, president del Consell Diocesà de Tarragona, qui en nom de l'alludit Consell, dirigí unes paraules als fejojistes i al poble de la Riera, cridant a tots els catòlics a una unió, deixant apart petiteses que malauradament han estat acollides per generacions darrerament passades.

En Salvador Casasses i Gelonch

Comença dient que encara no ha arribat l'hora de reposar en les vostres campanyes dominicals; diu munge passat, a Montserrat; avui ací; el proper diumenge en un altre poble.

Observem ara amb extranyesa els triomfs obtinguts amb escassos anys per la F. J. C., aquells que ens recolzàvem al costat del Dr. Bonet. Nosaltres, na ens servim del poble, com els socialistes; ben al contrari, estem al seu servei.

Burlem-nos, diu, d'aquells que diuen que no hi ha catòlics; ací hi ha la nostra joventut que sap respondre. (Ovació.)

Sameb que per desgràcia són molts els pobles, en els que molts joves tenen por d'anomenar-se catòlics, pel que diran els altres al café.

Hem d'anar a la purificació de l'ambient, per tal de que quan ens

ataquin, no ens calgui girar l'espatlla.

Els que encara sou joves, no malgasteu la vostra joventut; quan es parla de puresa, són molts els que es vanten d'aventures, que sortosament no han passat.

No és aquesta la valentia que ha de tenir un jove. Ha de ventar-se, dient sense por al qu'èhan de dir els contraris: "Jo sóc pur".

Al costat dels nostres actes religiosos, hi posem l'estudi. En els Cercles d'Estudis, aprenem els nostres afers professionals. Cal que anem a missa, amb una fe il·lustrada.

Volem també una formació física; que es conegui que som de la Federació.

Que s'acabi de dir, que el jove catòlic va sempre amb els ulls baixos; cal que fem l'apostolat de la simpatia.

Dintre el vostre poble encara hi han molts joves que no coneixen el fejojisme. Deixeu-vos de petiteses. Sou joves i us heu d'agermanar.

Amb la vostra bandera, aneu a la conquesta de la comarca; que en cap poble hi manqui l'escut de la Federació.

Parla de l'apoliticisme de la F. J. C.

Diu que hem estat perseguits; i és en la lluita, afegeix, on es fan els homes.

El que temo, és que en moments cívicils defalliu. No aneu mai en carrera.

Recorda que quan enmig de la tempesta, naufragava la barca, on anaven els pescadors de Galilea, davant els dubtes de Sant Pere, apòstol, digué Jesucrist:

—Homes de poca fe, perquè temeu?—

Féu, que en els vostres contratemps, ningú us pugui dir:—Joves, perquè temeu?—

Llenceu-vos sense por, que la victòria és vostra! (Ovació.)

(Acabarà)

INTERVIU MISTERIOS

La casa té tot l'aspecte de nou. El servei que ha obert la porta fa l'aspecte també d'estrenar la roba. Els mobles són d'estil i nous de trinca. De cop d'ull vos apar la exhibició d'una fira. O bé que els Reis d'Orient han passat fa poc.

Uns passos de sabates noves i vos apareix amb tot solemnia, amb caire cerimoniós Don Fidel. És un home de cabells grisos. Mirada de internacional. Es mou com si es trobés davant de la tribuna del Fòrum. Va ben abillat. La ratlla impecable en els pantalons i una corbata feta idealíssima. Un suau perfum de "senyor ric" i una estreta de mà d'allò que se'n diu ben democrata.

Seguim sales i més sales, tot nou de trinca, veiem diplomes, presents que li han fet els masovers, i per una esclatxa una Verge de Montserrat... Ens ha sorpres. Don Fidel es home lliure, però molt lliure. Per fi arribam al despatx. Es suntiós i omittim comentar.

—Bé, Don Fidel, veniem a molestar-lo per fer-li un interviu per el vostre setmanari "La Trabeta", i com que vostè és un dels propietaris més rics...

—Calli, home, calli. Jo sóc un obrer, jo estimo a l'obrer, l'obrer és el meu germà, l'obrer és la meua joia. L'obrer, en una paraula, és la meua vida.

—Transcriure aquestes paraules curulles de seny. De seny impertorbable?

—Pot fer-ho, com llastima que no hagi portat un fotograf, sap.

—Ja era el nostre intent, però com que vostè ja l'han retratat tant, ho reproduïrem, sap?

—Bé, amic Marc, què li sembla els del casino de dalt? Tot són manobres contra el casino de baix, si senyor, perquè jo sóc demòcrata, jo vull la unió del nostre poble, q sia de Cantrampa. Vull la llibertat i per ço faré tancar el casino de dalt. Ara que vé la festa major,

amb motiu de les collites, ja serà tancat, recordi's l'any passat. Ells varen fer la festa de cada any i un sol que feia goig. La fem nosaltes i una tempestat, aigua, trons i pedra. No hi veu la mà del casino de dalt? No hi veu una manobra? Ah traidors, traidors i traidors... (Don Fidel s'exalta.)

—Escolti, Don Fidel: I referent a pla de reorganització, civil, urbana, de Cantrampa, que tenen pensat?

—Si els del casino de dalt, els traidors, no hi fan cap baixa manobra, son aquests els nostres projectes:

Construir cases noves, amb garatge i termo-sifon. Amb bar-jardi, i habitacions amb telèfon. Construir una línia de taxis individuals. El turó de la Parsimonia el regalarem als pobres de la vila perquè ells, ells el conreïn i sia seva la terra. La rectoria a terra i la donarem per el café central de la Llibertat. El rector serà expulsat. I no hi haurà cap carrer de sants. I el carrer de l'Abadal (aquí es torna ho sent, serà tret, aquí volem lliure el Sr. Don Fidel) serà tret, bertat, res més que llibertat. Aquest nom d'Abadal que ja fa anys que sona per aquí, serà tret, serà tret, de traidors res, res. I el casino de dalt, fent honor a la Llibertat, se'ra clausurat i els mobles expressats, excepte el retrat de... (aquí una pausa que no és desxifrabable...)

—Don Fidel, els seus projectes són "colossals". Cantrampa quedarà agrait per tota la vida a la seva demòcrata. Liberal, popular, obrera gestió. Ah si la Dictadura hagués comprés a vostè, Don Fidel, potser encara hi seria?

—Certament, certament, amic Marc.

El telèfon sonà i ens despediren. A l'ésser al carrer em vaig trobar una formosa capsa d'havans sota el braç.

MARC.

Antonio Segú
CORREDOR DE
FINCAS
MENDEZ NUÑEZ, 21, baixes
Teléfonos 748 R y 748 X
TARRAGONA

ZUMO DE UVA SIN-FERMENTAR
MOSTELLE

Eminentes médicos lo recomiendan para los niños. Los hace crecer fuertes y sanos. Alimenta más que la leche, estimulándose más fácilmente. Regulariza la digestión y fortalece todo el organismo.

MOSTELLE también es indicadísimo para las señoras porque evita y cura los desórdenes digestivos.

Venta en Droguerías, Farmacias y Ultramarinos.

RAFAEL ESCOFET - TARRAGONA

¡ATENCIÓN!

Cuando vaya a Barcelona

Haga una visita a los

ALMACENES JORBA

en los que encontrará todo cuanto pueda interesarle, a precios como siempre, los más convenientes

CAFÉ-BAR-RESTAURANT

INSTALADO EN LA GRAN TERRAZA

Esmerado servicio a la carta y cubiertos desde 5'50 ptas. - Especialidad en lanchas y banquetes para bodas, bautizos y Primera Comunión

Cocina excelente - Dirección: "Nouvel Hôtel,"

Abierto durante las horas hábiles para el comercio

ALMACENES JORBA

